वाह्लीकेन रथं यत्तमास्थाय परवीरहा। परिच्छन्नो ययौ पार्थो भ्रातृभिः सह पाण्डवः।
राजश्रिया दीप्यमानो ययौ ब्रह्मपुरःसरः। धृतराष्ट्रेण चाहूतः कालस्य समयेन च।
स हास्तिनपुरं गत्वा धृतराष्ट्रगृहं ययौ। समियाय च धर्म्मात्मा धृतराष्ट्रेण पाण्डवः।
तथा भीष्मेण द्रोणेन कर्णेन च कृपेण च। समियाय यथान्यायं द्रौणिना च विभुः सह।
समेत्य च महाबाहुः सोमदत्तेन चैव ह। दुर्य्योधनेन शल्येन सौबलेन च वीर्य्यवान्। २०१५
ये चान्ये तत्र राजानः पूर्व्वमेव समागताः। दुःशासनेन वीरेण सर्व्वैर्भ्रातृभिरेव च।
जयद्रथेन च तथा कुरुभिश्चापि सर्व्वशः। ततः सर्व्वैर्म्महाबाहुर्भ्रातृभिः परिवारितः।
प्रविवेश गृहं राज्ञो धृतराष्ट्रस्य धीमतः। ददर्श तत्र गान्धारीं देवीं पतिमनुव्रतां।
स्नुषाभिः संवृतां श्वश्त्राभिरिव रोहिणीं।
अभिवाद्य स गान्धारीं तया च प्रतिनन्दितः। ददर्श पितरं वृद्धं प्रज्ञाचक्षुषमीश्वरं। २०२०
राज्ञा मूर्द्धन्युपघ्रातास्तेच कौरवनन्दनाः। चत्वारः पाण्डवा राजन् भीमसेनपुरोगमाः।
ततो हर्षः समभवत् कौरवाणां विशाम्पते। तान् दृष्ट्वा पुरुषव्याघ्रान् पाण्डवान् प्रियदर्शनान्।
विविशुस्तेऽभ्यनुज्ञाता रत्नवन्ति गृहाणि च। ददृशुश्चापयातांस्तान् द्रौपदीप्रमुखाः स्त्रियः।
याज्ञसेन्याः परामृद्धिं दृष्ट्वा प्रज्वलितामिव। स्नुषास्ता धृतराष्ट्रस्य नातिप्रमनसोऽभवन्।
ततस्ते पुरुषव्याघ्रा गत्वा स्त्रीभिस्तु संविदं। कृत्वा व्यायामपूर्व्वाणि कृत्यानि प्रतिकर्म्म च। २०२५
ततः कृताह्निकाः सर्व्वे दिव्यचन्दनभूषिताः। कल्याणमनसश्चैव ब्राह्मणान् स्वस्ति वाच्य च।
मनोज्ञमशनं भुक्त्वा विविशुः शरणान्यथ। उपगीयमाना नारीभिरस्वपन् कुरुपुङ्गवाः। अनन्तरञ्च तत् प्राप्य प्रीताः पर
पुरञ्जयाः।
जगाम तेषां सा रात्रिः पुण्या रतिविहारिणां। स्तूयमानाश्च विश्रान्ताः काले निद्रामथात्यजन्।
सुखोषितास्ते रजनीं प्रातः सर्व्वे कृताह्निकाः। सभां रम्यां प्रविविशुः कितवैरभिनन्दिताः।
इति श्रीमहाभारते सभापर्व्वणि द्यूतपर्व्वणि युधिष्ठिरसभागमनं सप्तपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५७ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ प्रविश्य तां सभां पार्थो युधिष्ठिरपुरोगमाः। समेत्य पार्थिवान् सर्व्वान् पूजार्हानभिपूज्य च। २०३०
यथावयः समेयाना उपविष्टा यथार्हतः। आसनेषु पवित्रेषु स्पर्द्धास्तरणवत्सु च।
तेषु तत्रोपविष्टेषु सर्व्वेष्वथ नृपेषु च। शकुनिः सौबलस्तत्र युधिष्ठिरमभाषत।
॥ शकुनिरुवाच ॥ उपस्तीर्णा सभा राजन् सर्व्वे त्वयि कृतक्षणाः। अक्षानुप्ता देवनस्य समयोऽस्तु युधिष्ठिर।
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ निकृतिर्दैवनं पापं न चात्रोऽत्र पराक्रमः। नच नीतिर्ध्रुवा राजन्किं त्वं द्यूतं प्रशंससि।
नहि मानं प्रशंसन्ति निकृतौ कितवस्य हि। शकुने भैव नो जैषीरमार्गेण नृशंसवत्। २०३५
॥ शकुनिरुवाच ॥ यो वेत्ति संख्यां निकृतौ विधिज्ञश्चेष्टास्वखिन्नः कितवोऽक्षजासु। महामतिर्यश्च जानाति द्यूतं स वै सर्व्वं
सहते प्रक्रियासु।
अक्षज्ञहः सोऽभिभवेत् परं नस्तेनैव दोषो भवतीह पार्थ। दीव्यामहे पार्थिव मा विशङ्कां कुरुष्व पाणञ्च चिरञ्च माक्षथाः।